

המסמר אשם!

בקיר שבדירה בקומה רביעית תקוע מסמר. הוא תקוע שם כבר שנים רבות והחליד כולו. נוסף לכך הוא חופשי למדי בקיר. ויום אחד מתנדנד הנה והנה ויכול להשתחרר מהקיר. מוטב היה שלא יעשה זאת!

כי על המסמר תלויה תמונה. ומה קורה? כשהמסמר כבר לא מחזיק בקיר התמונה נופלת על השידה, ושם עומדת צנצנת עם פרחים. המים נשפכים על השידה, מטפטפים לרצפה ונוצרת שלולית.

המים מהשלולית זורמים לדירה שבקומה שלישית. שם חבל קשור לתקרה. המים מרטיבים את החבל והוא מתרכך. וכיוון שמתרכך, נקרע.

כלוב ציפורים קשור לחבל. כאשר החבל נקרע הכלוב נופל על שולחן ודלת הכלוב

נפתחת. התוכי שיושב בכלוב מנצל זאת, נותן קרקור חזק ועף החוצה. אישה שומעת את התוכי. היא רצה לחדר ומנסה לתפוס אתו. התוכי נבהל ומלכלך את הרצפה. האישה דורכת בכלוך שלו ומתחלקת. היא תופסת את מפת השולחן כדי לא ליפול והמפה גולשת מהשולחן. על השולחן עומד בקבוק מיץ. כשהמפה גולשת הבקבוק נופל מהשולחן על הרצפה. המיץ נשפך ויוצר שלולית, ומשם המיץ זורם אל המרפסת. על המרפסת של הקומה השניה יושב איש וקורא עיתון. פתאום טיפת מיץ נופלת על העיתון ועושה כתם אדום. ועוד טיפה, ועוד אחת. האיש מרים את ראשו וטיפת מיץ נופלת ישר על קצה אפו. האיש מתרגז, תופס את הטיפה ונוהם "מה פתאום את נופלת לי על האף? אתנקם בך על כך!"

אל תעשה לי כלום" מיללת טיפת המיץ"
"לא יכולתי לעשות דבר. הבקבוק שם
למעלה הוא האשם. הוא שפך אותי."
אהא! אז הבקבוק הוא האשם. חכה רק!
האיש רץ במדרגות לקומה שלמעלה
ומצלצל בדלת. כשהדלת נפתחת הוא
נכנס לדירה בריצה ורוצה לתפוס את
הבקבוק. "מה עלה על דעתך ששפכת
מיץ על רצפה. אתנקים בך על כך!"
אל תעשה לי כלום" בוכה הבקבוק "לא"
יכולתי אחרת. המפה היא האשמה, כי
גלשה מהשולחן!"
אז זו המפה שאשמה כי הפילה את
הבקבוק? חכי רק. האיש תופס את המפה
"למה הפלת את הבקבוק מהשולחן?
אתנקים בך על כך!" "אל תעשה לי כלום"
מיללת המפה. לא יכולתי אחרת. זו
האישה שמשכה אותי מהשולחן."

אהא! זו האישה האשמה כי משכה את
המפה. חכי רק! הוא תופס את האישה.
"למה משכת את המפה מהשולחן? אני
אתנקים בך על כך!"
אל תעשה לי כלום!" מתחננת האישה"
"לא יכולתי אחרת. התוכי לכלך את
הרצפה, התחלקתי וכמעט נפלתי. התוכי
הוא האשם!"
אז זה התוכי אשם כי לכלך את הרצפה.
חכה רק. האיש רוצה לתפוס את התוכי.
"מה עלה על דעתך? למה לכלכת את
הרצפה? אתנקים בך על כך!"
אל תעשה לי דבר" מילל התוכי "לא"
יכולתי אחרת. האשם הוא הכלוב
שנפתח."
אז הכלוב הוא האשם כי שחרר את
התוכי? חכה רק. האיש אוחז בכלוב.
"למה שחררת את התוכי? אתנקים בך על
כך!"

אל תעניש אותי" קורא הכלוב "איך יכולתי"
אחרת. החבל נקרע ונפלתי על השולחן.
החבל אשם!"
אהא, עכשיו החבל אשם כי נקרע. חכה
רק. האיש תופס את החבל "למה
נקרעת? אתנקם בך על כך!"
על תעשה לי כלום" בוכה החבל "איך"
יכולתי אחרת. המים נזלו מלמעלה
והרטיבו אותי. לא יכולתי להחזיק את
הכלוב. אלה המים האשמים כי נזלו דרך
התקרה."
אז האשמה כי במים שעברו דרך התקרה.
חכו רק! האיש רץ לקומה העליונה ופורץ
לדירה. שם הוא רואה כבר את הצנצנת
ההפוכה על השידה. "למה שפכת מים על
הרצפה? אתנקם בך על כך!"
אל תעשה לי כלום" בוכה הצנצנת "לא"
יכולתי אחרת. זו התמונה שנפלה עלי
והפכה אותי. היא האשמה."

אז זו אשמת התמונה? האיש אוחז
בתמונה ומטלטל אותה "למה הפכת את
הצנצנת. מה עלה על דעתך? עכשיו
אתנקם בך על כך!"
אל תעשה לי כלום" מיללת התמונה. לא"
יכולתי אחרת. המסמר יצא מהקיר והפיל
אותי. המסמר הוא האשם."
אהא! אז המסמר הוא האשם כי יצא
מהקיר. חכה רק! האיש רוצה לתפוס את
המסמר ומביט סביב. אבל איפה
המסמר?
באמת איפה המסמר? הוא לא רצה
שהאיש המרוגז יתפוס אותו והסתתר
בתוך כרית. והאיש מתרגז עוד יותר כי לא
מוצא את המסמר. הוא מחפש את
המסמר בכל הדירה. הוא זוחל תחת
השולחן. מה נמצא תחת השולחן? רק
חתיכת קרום של לחם. אבל לא המסמר.

ומה עושה המסמר? הוא דוקר לאיש ישר
בישבן!
איזה מסמר שפל!

הוא מזיז את הכסא. מה מונח תחת
הכסא? סכין חלודה, אבל לא המסמר.
הוא מגלגל את השטיח. מה נמצא תחת
השטיח? רק חתיכת ניר קרועה, אבל לא
המסמר. הוא פותח את הניר כדי לראות
האם המסמר לא מסתתר בו. אבל על
הניר כתוב רק "טיפש זקן שכמותך!"
בסוף האיש נשכב על הרצפה ומציץ תחת
השידה, כדי לראות האם המסמר לא
התגלגל לשם. תחת השידה הסתתר
חתול. החתול המבוהל קופץ החוצה עולה
על כסא ומשם על אצטבא. הוא מסתתר
אחרי צנצנת פרחים. אבל לחתול השמן
אין מספיק מקום אחרי הצנצנת והוא
דוחף את אותה מהאצטבא. הצנצנת
נופלת ישר על ראשו של האיש המרוגז.
האיש מתחיל לצעוק מרוב כאב ומתיישב
בכורסה. אבל על הכורסה מונחת הכרית
שבה מסתתר המסמר.